

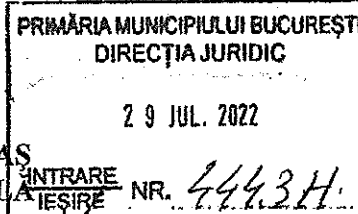
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 1068

Ședința publică din data de 07.06.2022

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: BIANCA LAURA PATRAS
JUDECĂTOR: DIANA-ELENA GAVRIILĂ
JUDECĂTOR: LAURA MARINA ANDREI
GREFIER: CERASELA DANIELA DAVID

Pe rol se află soluționarea recursurilor formulate de recurentul reclamant [REDACTAT] și de recurentul pârât **SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI** împotriva sentinței civile nr. 251/20.01.2021 și a recursului formulat de **MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, CONSILIUL GENERAL AL SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** împotriva sentinței civile nr. 251/20.01.2021 și a Încheierii din 11.11.2020, pronunțate de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 18213/3/2020.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12.04.2022, fiind consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta încheiere, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 26.04.2022, la 10.05.2022, la 23.05.2022 și apoi la 7.06.2022, când a decis următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. 251/20.01.2021 pronunțată în dosarul nr. 18213/3/2020 Tribunalul București a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a paratei Agenția pentru Protecția Mediului București. A respins cererea formulată împotriva pârâtei Agenția pentru Protecția Mediului București, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuala pasivă. A admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, Municipiului București prin Primar, Primarul Municipiului București și Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar. A dispus anularea parțială a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) sector 3, București în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă VIa. A respins ca neîntemeiate capetele de cerere având ca obiect obligarea pârâților la luarea măsurilor necesare în vederea încadrării urbanistice în zonă L1c și obligarea în solidar la plata lipsei de folosință a terenului calculată de la data de 01.02.2019 și până la încadrarea acestuia în zonă L1c. A obligat pârâții Consiliul General al Municipiului București, Municipiului București prin Primar, Primarul Municipiului București și Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar în solidar la plăta către reclamant a sumei de 4.550 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 a fost aprobat Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3 București. Din anul 2008 reclamantul [REDACTAT] este proprietarul imobilului teren intravilan situat în municipiul București, Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, în suprafață de 5.020 mp, identificat cu nr. cadastral 207592 și intabulat în Cartea funciară nr. 207592 a municipiului București, sector 3. În certificatul de urbanism nr. 2187/16.10.2018 emis de Primăria Sectorului 3, pe numele reclamantului se menționează că terenul în cauză se află, în conformitate cu PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 prelungit prin și HCGMB nr.324/2010, nr.241/2011, nr.232/2012, nr.224/2015, în zona UTR în subzona L1c - locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite. Ulterior, pe numele reclamantului a fost emis certificatul de urbanism pentru informare nr. 947/05.06.2019 în care se menționează în ceea ce privește regimul economic că terenul se află în UTR V1a-spații verzi publice cu acces nelimitat parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale, în zona de protecție Transgaz și parțial afectat de lucrări de infrastructură rutieră. De asemenea, în acest certificat de urbanism se menționează că terenul se află în zona de restricție, „zona de atenție” aflată sub incidența directivei SEVESO, conform recomandărilor secretariatului de risc din cadrul ISU, GNM-CMB și APMB, terenul este traversat de rețele edilitare Transgaz, aflându-se totodată în zona de protecție de 200 m a acestora, cu regim de înălțime restricționat la maxim P+3E; terenul este afectat de lucrările propuse de sistematizare și modernizare a circulației prin supralargirea arterei de circulație existente- Drumul Gura Arieșului- la un profil stradal de 12 m, conform avizului de circulații DT-PMB nr.9142/26.06.2018 (PUZ-S3); conform RLU aferent PUZ-Sector 3 parcela se află în zona spațiilor verzi, lucrările de construire a unui imobil Rh=S+P+12E cu funcțiunea de locuință nu sune permise; utilizari admise: construcții pentru expoziții, activități culturale (spații pentru spectacole și biblioteci în aer liber, pavilioane cu utilizare flexibilă sau cu diferite tematici), activități sportive, alimentație publică și comerț, limitate la arealele deja existente conform proiectului inițial și care funcționează în acest scop; se admit noi clădiri pentru cultură, sport, recreere și anexe, cu condiția ca suprafața acestora însumată la suprafața construită existentă și menținută la cea a circulațiilor de toate categoriile și a platformelor mineralizate să nu depășească 15% din suprafața totală a parcului; clădirile și amenajările pentru diferite activități din parcurile și grădinile publice se admit cu condiția de a nu avea separări fizice care să nu impună interdicția liberei circulații; spații plantate, circulații pietonale din care unele ocazional carosabile pentru întreținerea spațiilor plantate și oglinzilor de apă; mobilier urban, amenajări pentru joc și odihnă, lucrări de artă, instalații de artă, sculptură, construcții pentru expoziții, activități culturale; alimentație publică și comerț de mici dimensiuni. Reclamantul a formulat plângere prealabilă împotriva HCGMB nr. 49/31.01.2019 în ceea ce privește încadrarea terenului în subzona V1a -spații verzi publice cu acces nelimitat și a solicitat plata contravalorii lipsei de folosință în sumă de 321.280 euro pentru perioada 01.02.2019-31.05.2020. Plângerea a fost soluționată negativ prin adresa nr.3573/18.06.2020 emisa de PMB-Direcția Generală Urbanism și Amenajarea Teritoriului. În ceea ce privește primul capăt de cerere, anularea în parte a Hotărârii CGMB nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3, București privitor la încadrarea terenului său situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă V1a, instanța de fond a arătat că raportând actul administrativ contestat la dispozițiile art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 și art.3 din Legea nr.255/2010, prin HCGMB nr.49/2919 terenul proprietatea reclamantului a fost declarat spațiu verde, fără însă a se proba și efectuarea procedurii obligatorii a exproprierii. Astfel cum rezultă din certificatele de urbanism nr. 2187/16.10.2018 și nr. 947/05.06.2019, HCGMB nr.49/2919 de aprobare a PUZ Sectorul 3 reprezintă actul administrativ prin care terenul reclamantului înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții a fost declarat spațiu verde fără

demararea procedurii exproprierii. Or, o astfel de schimbare a regimului economic și tehnic a terenului reprezintă în fapt o expropriere pentru cauză de utilitate publică, astfel că reclamantul era îndreptățit să fie consultat cu privire la procedura derulată și cu privire la despăgubirea cuvenită dat fiind că au fost limitate prerogativele sale de proprietar prin schimbarea destinației terenului- spațiu verde- ceea ce echivalează cu interdicția de a construi un imobil cu destinația de locuință. Având în vedere că dispozițiile art.18 al. 9 din Legea nr. 24/2007 sunt imperative, tribunalul a considerat că încălcarea acestora conduce la soluția anulării parțiale a PUZ Sector 3, respectiv în ceea ce privește imobilul proprietatea reclamantului. Proprietarii afectați de documentațiile de urbanism aflate în curs de elaborare sau avizare au dreptul de a fi informați și consultați de către autoritățile administrației publice locale competente înainte de supunerea spre dezbateră consiliului județean/local/Consiliului General al Municipiului București. Aceasta procedură de informare este reglementată în art.37 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010, Anexă prin care se aprobă Metodologia de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism. Legiuitorul a prevăzut ca cerință obligatorie minimă în procedura de elaborare a PUZ identificarea și notificarea proprietarilor ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ, în cauză însă reclamantul a susținut că nu a fost notificat în acest sens, iar pârâții nu au probat existența unei notificări în acest sens, în condițiile în care aceasta era obligatorie prin prisma art. 3 și 4 din Anexa la Ordinul nr. 2701/2010. Atâta timp cât reclamantul este proprietarul unui teren intravilan înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, iar acest teren este vizat de procedura emiterii PUZ Sector 3 aprobat prin HCGMB nr.49/31.01.2019, acesta avea dreptul de a fi informat și consultat prin notificare cu privire la emiterea noului act administrativ, pentru a avea reprezentarea clară a consecințelor asupra dreptului său de proprietate privată. Instanța de fond a mai arătat că în cauză nu se poate reține producerea unui prejudiciu cert prin emiterea actului administrativ contestat. Terenul este liber de construcții, iar singurele demersuri efectuate de reclamant sunt cele referitoare la obținerea a două certificate de urbanism pentru informare și operațiuni notariale, respectiv cetificatul de urbanism nr. 2187/16.10.2018 și nr.947/05.06.2019. Reclamantul nu a probat efectuarea vreunui demers în vederea construirii pe acest teren, demers care ar fi fost împiedicat ca urmare a aprobării PUZ prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 prin care terenului i s-a schimbat regimul tehnic și economic, fiind încadrat din L1c- locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite în VIa-spații verzi publice cu acces nelimitat. Astfel, reclamantul nu a probat depunerea unei cereri în vederea eliberării unui certificat de urbanism pentru construire. De asemenea, reclamantul nu a probat existența vreunei încercări de înstrăinare a terenului și care să fi fost nefinalizată tocmai din cauza schimbării încadrării tehnice și economice a terenului prin PUZ aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019. Nu există vreun înscris încheiat cu un posibil cumpărător și care nu a avut finalitatea urmărită de părți tocmai ca urmare a adoptării actului administrativ contestat în prezenta cauză. În plus, reclamantul nu a depus nici un înscris din care să rezulte minime diligențe în vederea valorificării terenului (construire/înstrăinare/închiriere).

Împotriva acestei sentințe, la data de 22.02.2021, a formulat recurs reclamantul [redacted] prin care a solicitat admiterea recursului și casarea în parte a sentinței civile nr. 251/20.01.2021 în ceea ce privește capetele 3 și 4 a cererii de chemare în judecată respectiv obligarea pârâtelor în solidar la plata sumei de 351.400 euro reprezentând lipsa de folosință a terenului încadrat în zonă VIA , lipsă de folosință calculată de la data de 01.02.2019 până la data de 15.07.2020, cu obligarea pârâtelor în solidar la plata lipsei de folosință a terenului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119- 123 având număr cadastral 207592 înscris în Cartea Funciară sub nr. 207592 până la încadrarea acestuia în zonă L1c.

În motivarea căi sale de atac, recurentul reclamant a arătat că instanța fondului a respins ca nefiind utilă cauzei administrarea probei cu expertiză solicitată de reclamant și de către

pârâțul Consiliul General al Municipiului București. Acesta apreciază că instanța fondului a pronunțat hotărârea cu încălcarea și cu aplicarea greșită a normelor de drept material - art. 488 alin. 1 pct. 8, întrucât din probele administrate la dosarul cauzei rezultă faptul că reclamantul a efectuat diligențe în vederea înstrăinării și construirii pe teren, aspecte rezultate din însăși Certificatele de Urbanism, iar demararea prezentei acțiuni are ca motiv esențial și principal imposibilitatea utilizării terenului conform specificațiilor avute înainte de adoptarea HCGMB 49/31.01.2019. Pentru a lămuri instanța de recurs cu privire la demersurile efectuate de recurent și înscrisurile care dovedesc intenția de a valorifica terenul, recurentul arată că a solicitat la data de 19.09.2018 eliberarea unui Certificat de urbanism în vederea efectuării de operațiuni notariale. La data de 16.10.2018, Primăria Sectorului 3 a emis Certificatul de Urbanism nr. 2187/16.10.2018 prin care este menționat la punctul 2 REGIMUL JURIDIC al acestuia respectiv "Destinația: în conformitate cu Planul Urbanistic General al Municipiului București aprobat, amplasamentul se află în UTR Llc- locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite." La același punct se menționează că acest certificat de urbanism a fost solicitat pentru "PROPUNERE: informare privitoare la teren în vederea efectuării de operațiuni notariale." Așadar, la data de 19.09.2018 avea intenția de a înstrăina acest teren și pentru a putea prezenta posibilităților cumpărătorilor situația Regimului Economic și Tehnic al terenului a solicitat acest Certificat de Urbanism. În urma demersurilor efectuate a identificat la data de 17.02.2019 un cumpărător interesat de achiziționarea terenului în persoana dl. [REDACTAT] reprezentantul mai multor firme de dezvoltare imobiliară, stabilind cu acesta un preț de 426.700 Euro. La data de 20.03.2019 a înaintat către Primăria Sectorului 3 o solicitare prin care a arătat că în anul 2018 a obținut Certificatul de Urbanism 2187 ce atesta că terenul se află în zonă UT Llc, certificat care a fost solicitat "în vederea vânzării", iar prin modificarea destinației terenului a devenit imposibilă și găsirea unui cumpărător privat și a solicitat deschiderea unui proces de negociere cu autoritatea competentă din cadrul Primăriei Sectorului 3 în vederea vânzării acestui teren către Primăria Sectorului 3. Prin adresa 34587/18.04.2019, Primăria Sectorului 3 că această instituție nu are competențe în a negocia o ofertă de cumpărare a terenului și a fost direcționat către Primăria Municipiului București și Consiliul General al Municipiului București. Întrucât planșa PUZ SECTOR 3 nu este foarte precisă și nu s-a putut lămuri în totalitate dacă terenul său a fost transformat în zonă Via sau nu raportat și la răspunsul Primăriei Sectorului 3, a solicitat la data de 14.05.2019 un nou Certificat de Urbanism în vederea construirii fie pentru a fi vândut terenul împreună cu Certificatul de Urbanism unui nou cumpărător, fie de a construi reclamantul pe acesta. La data de 05.06.2019 a fost emis Certificatul de Urbanism nr. 947/05.06.2019 prin care se atestă la punctul 2 REGIMUL ECONOMIC. Până în prezent, Biroul Exproprierii din cadrul Direcției Patrimoniu nu are în evidență proiecte de utilitate publică pentru care se efectuează exproprieri în această zonă și nu are cunoștință de inițierea vreunor proceduri de exproprierie cu privire la imobilul ce face obiectul cererii petentului. Astfel, prin această adresă chiar autoritatea care a adoptat HCGMB 49/31.01.2019 și care are în subordine Primăria Municipiului București afirmă că nici măcar această instituție nu dorește să achiziționeze terenul reclamantului, deși acest teren a fost transformat dintr-un teren constructibil proprietate privată într-un teren Zonă Verde (VIA) cu un regim public. Schimbarea zonificării echivalează în fapt cu o exproprierie forțată, fiind contrară dispozițiilor Legii 255/2010 privind exproprieria pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local întrucât nu există o hotărâre a Consiliului General al Municipiului București privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici a lucrărilor de interes județean. Prin HCGMB 49/31.01.2019 terenul său a fost în fapt expropriat fără ca petentul să fie despăgubit în vreun fel, ba mai mult interdicția de utiliza terenul la potențialul pe care acesta îl avea conform PUG 2000- zonă Llc mi-a încălcat dreptul la proprietate privată, drept protejat de Constituția României. De la data aprobării PUZ SECTOR 3 prin HCGMB 49/31.01.2019 reclamantul nu a mai putut utiliza terenul conform categoriei de

folosință cu care acesta a fost înregistrat în cartea funciară, neavând posibilitatea reală de înstrăina sau închiria acest teren și nici nu a avut posibilitatea reală de a putea construi pe acesta, iar până la data prezentei prejudiciul cauzat cu titlu de lipsă de folosință este în quantum de 4 Euro/mp/lună. Potrivit art. 1.349 Cod civil coroborat cu art. 18 alin. 3 din Legea 554/2004, instanța trebuia să decidă asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate. Prin întâmpinările depuse pârâtele nu au contestat întinderea prejudiciului, respectiv a lipsei de folosință, ci au susținut că nu ar fi întrunite condițiile în vederea atragerii răspunderii acestora, apreciind că prin aprobarea HCGMB 49/31.01.2019 nu s-ar fi produs o pagubă în patrimoniul reclamantului și că nu ar fi existat o faptă ilicită care să genereze acest prejudiciu. Recurentul a efectuat mai mult decât minime încercări de valorificare a terenului atât către un cumpărător privat, cât și către autoritățile locale, însă aceste demersuri nu au putut fi fructificate pe de-o parte datorită încadrării terenului în zonă VIA rezultând imposibilitatea de vânzare a acestuia ca fiind încadrat în zonă UTR Llc, dar nici prin încadrarea în zonă VIA demersul nu a putut fi finalizat, întrucât autoritatea locală menționează că nu există un proiect de utilitate publică și că nu are cunoștință de inițierea vreunei proceduri de expropriere. Prin Decizia Civilă 512/2019 pronunțată de Înalta Curtea de Casație și Justiție - Secția 1 Civilă s-a reținut într-o cauză similară faptul că autoritatea publică are obligația de a despăgubi proprietarul terenului afectat de o expropriere faptică prin schimbarea zonificării acestuia.

În drept, recurentul reclamant a invocat dispozițiile art. 20 din Legea 554/2004, art. 496 alin. 2 Cod procedură civilă; art. 498 alin. 1 Cod procedură civilă și art. 501 alin. 4, art. 1 Protocol 1 la CEDO, art. 20 alin. 2 din Constituție, art. 44 alin. (3) din Constituție, art. 1.349 Cod Civil.

La data de 23.02.2021 pârâții Municipiul București, Primarul Municipiului București și Consiliul General al Municipiului București au formulat recurs împotriva Sentinței civile nr. 251 din 20 ianuarie 2021 și a încheierii de ședință din data de 11 Noiembrie 2020.

În motivarea recursurilor, aceștia au arătat că în ceea ce privește soluția de anulare parțială a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 dispozițiile art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007 și cele ale Legii nr. 255/2010, reținute de către instanța de judecată nu sunt incidente în cauză. Dispozițiile art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, au fost introduse de art. II al Legii nr. 135/ 2014 pentru modificarea alin. (5) al art. 21 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și pentru completarea art. 18 din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților. Dispozițiile art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007, se referă în mod exclusiv la interzicerea inventarierii sau declarării ca spațiu verde, în sensul Legii nr. 24/2007, a terenurilor înregistrate în Cartea Funciară în categoria de folosință "curți construcții". Or, în cazul de față, nu s-a produs niciuna dintre situațiile interzise prin dispozițiile art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007, respectiv inventarierea sau declararea ca spațiu verde a terenului din Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, ci a fost modificată funcțiunea urbanistică a acestui teren din zonă de locuit (subzona L 1 c - locuințe individuale și colective mici) în zona spațiilor verzi (subzona V 1 a - Parcuri, grădini, scuaruri și spații plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale). Așa cum rezultă din actele dosarului, încadrarea urbanistică a terenului în zona spațiilor verzi (subzona Via) prin Planul Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3 aprobat prin Hotărârea CGMB nr. 49/31.01.2019, s-a făcut ca urmare a faptului că terenul în cauză se află în zona de protecție a conductelor de transport gaze naturale, în conformitate cu Avizul favorabil nr. 45609/1592/28.09.2017 emis de deținute de către S.N.T.G.N. "TRANSGAZ" S.A. Mediaș, aviz care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat. Documentațiile de urbanism și, respectiv, cadastru general, folosesc noțiuni tehnice diferite ("funcțiune" și, respectiv

„folosință”), iar criteriile ce stau la baza acestora sunt diferite. Astfel noțiunea de „categorie de folosință” este introdusă și reglementată de legislația specifică domeniului cadastral, în timp ce „funcțiunea” decurge din legislația specifică urbanismului (Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul). Schimbarea funcțiunii urbanistice (regimului tehnic) a terenului în cauză prevăzută în Planul Urbanistic General al Municipiului București, din zonă de locuit (L 1c- locuințe individuale și colective mici) în zona spațiilor verzi (V) prin documentația de urbanism contestată este legală în raport de dispozițiile art. 32 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 47 alin. (2) lit. a), c) și d) din Legea nr. 350/2001. O astfel de schimbare a regimului tehnic nu reprezintă o expropriere pentru cauză de utilitate publică așa cum în mod netemeinic și nelegal a reținut instanța de judecată în cuprinsul hotărârii judecătorești contestate, nefiind aplicabile în cauză nici prevederile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local. Potrivit art. 1 din Legea nr. 33/1994, „Exproprierea de imobile, în tot sau în parte, se poate face numai pentru cauză de utilitate publică, după o dreaptă și prealabilă despăgubire, prin hotărâre judecătorească iar conform art. 8 din același act normativ „Declararea utilității publice se face numai după efectuarea unei cercetări prealabile și condiționat de înscrierea lucrării în planurile urbanistice și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii, pentru localități sau zone unde se intenționează executarea ei.” Prin urmare, elaborarea și aprobarea documentațiilor de urbanism precede declarării utilității publice și exproprierii.

Mai susțin recurenții că încălcarea dispozițiilor Ordinului nr. 2701/2010 a fost reținută în mod greșit de către instanță. Procedura de informare și consultare a publicului pentru documentația de urbanism contestată s-a desfășurat conform prevederilor Ordinului nr. 2701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, precum și în conformitate cu prevederile Regulamentului local de implicare a publicului în elaborarea sau revizuirea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului ce intră în competența de aprobare a Consiliului General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 136/2012, iar aceasta s-a finalizat cu Raportul informării și consultării publicului nr. 13991/22.11.2018.

În ceea ce privește soluția dispusă prin încheierea din data de 11.11.2020, de respingere a excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București și a Primarului General al Municipiului București, recurenții susțin că este nelegală, fiind dată cu încălcarea dispozițiilor art. 36 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Legea nr. 554/2004. Potrivit art. 36 din Codul de procedură civilă, calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Având în vedere faptul că Municipiului București și Primarului General al Municipiului București nu sunt emitenții actului administrativ contestat, acești recurenți-pârâți nu au calitate procesuală pasivă în această cauză. În ceea ce privește dispozițiile sentinței cu privire la obligarea pârâților C.G.M.B., Municipiul București și Primarul General al Municipiului București în solidar la plata cheltuielilor de judecată, au solicitat înlăturarea acestora în condițiile admiterii recursului. Având în vedere motivele de recurs, au solicitat admiterea recursului, casarea în parte a sentinței civile contestate, în sensul admiterii excepției lipsei capacității procesuale pasive a Municipiului București și a Primarului General al Municipiului București, cu respingerea acțiunii ca atare, iar pe fond în sensul respingerii în integralitate a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

La 23.02.2021 Sectorul 3 al Municipiului București, prin Primar a formulat recurs împotriva Sentinței Civile nr. 251/20.01.2021, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și respingerea cererii reclamantului.

În motivarea căii sale de atac, Sectorul 3 al Municipiului București a arătat că hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, în raport de prevederile art. 488-pct. 8 Cod Procedură Civilă. A criticat Sentința Civilă nr. 251/20.01.2021 pronunțată de Tribunalul București-Secția a 11 a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.

18213/3/2020 sub aspectul respingerii cererii de suspendare a judecării prezentului dosar până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 26705/3/2019 aflat pe rolul Tribunalului București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal, în temeiul prevederilor art 413 alin.1 Cod Procedură Civilă. Dosarul nr. 26705/3/2019 are ca obiect anularea și suspendarea HCGMB nr. 49/31.01.2019, precum și anularea Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului București privind PUZ, coordonator Sector 3. Prin Hotărârea nr. 688/04.02.2021 pronunțată de Tribunalul București Secția Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26705/3/2019, instanța a dispus anularea H.C.G.M.B nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3 București și anularea Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 a Agenției pentru Protecția Mediului București. În atare situație, art. 413 alin. 1 Cod Procedură Civilă presupune că soluția din proces depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecări care odată stabilit prin hotărâre definitivă, poate fi invocat cu efectele lucrului judecat în orice alt proces, potrivit celor dispuse de art. 413 alin. 2 Cod Procedură Civilă. Este necesar deci ca problema de a cărei dezlegare depinde soluția din proces să facă obiectul unei alte judecări în curs de derulare, cerință care este îndeplinită în prezenta cauză. Recurentul a criticat sentința Civilă nr. 251/20.01.2021 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 18213/3/2020 în ceea ce privește anularea parțială a H.C.G.M.B nr. 49/31.01.2019, privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) Sector 3, susținând că Regulamentul Local de Urbanism aferent PUZ-S3 este un regulament cadru, având un caracter director în care prevederile acestuia sunt diferențiate pentru fiecare unitate teritorială de referință, zonă și subzonă și implicit, respectă condițiile impuse de Legea 350/2001, cu modificările și completările ulterioare. Planul Urbanistic Zonal nu este susceptibil prin el însuși a prejudicia dreptul de proprietate al persoanelor asupra imobilelor ce fac parte din zona vizată de documentația de urbanism. Planul Urbanistic Zonal reprezintă o viziune urbanistică ce transpune la nivelul localităților urbane și rurale propunerile cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean, conform prevederilor art. 44 din Legea nr. 350/2001. În acest sens, prin aprobarea Planului Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București, au fost stabilite și reglementate și noile direcții de dezvoltare la nivelul infrastructurii rutiere și echipării tehnico-edilitare corelate cu programele de dezvoltare urbană integrată, constând în realizarea unor noi artere de circulație, sensuri giratorii și pasaje supraterane și subterane, majorarea unor artere de circulație/drumuri de exploatare agricolă existente prin supralărgirea poștelor subdimensionate în prezent, crearea de piste de biciclete, parcări publice subterane și supraterane, reconfigurarea și introducerea de linii noi de transport public în zonele destructurate (corelate cu Planul de Mobilitate Urbană Durabilă - PMUD), reabilitarea, modernizarea și extinderea de rețele tehnico-edilitare, cu mențiunea că la baza acestor reglementări a fost elaborat și un studiu de trafic pentru teritoriul administrativ al sectorului 3, inclusiv pentru relația cu sectoarele învecinate, localitățile limitrofe vecine și în relația cu capitala. De asemenea, prin aprobarea PUZ S3 sunt îndeplinite procedurile legale de demarare a culoarelor de expropriere a unor terenuri în vederea realizării lucrărilor de utilitate publică. Primăriile de sector nu au competențe de soluționare și de realizare a procedurilor de expropriere a terenurilor pentru lucrări de utilitate publică și implicit, a lucrărilor noi de construire și/sau de reconfigurare prin supralărgire a sistemului rutier existent, acestea fiind în sarcina Primăriei Municipiului București și/sau a Guvernului României, după caz, primăriile de sector putând cel mult să solicite sprijin în demararea acestor demersuri/investiții prin nominalizarea zonelor de acțiune. Referitor la procedura de informare și consultare a publicului pentru documentația de urbanism PUZS3, aceasta s-a desfășurat în conformitate cu prevederile legale incidente în vigoare, prin organizarea de ședințe publice, prin publicarea de anunțuri și de documente pe site-ul instituției, prin analiza, dezbateră și aprobarea documentației de urbanism în cadrul comisiilor de specialitate din cadrul instituțiilor implicate în procesul de avizare/aprobare și prin corespondența realizată cu publicul interesat. De asemenea, ulterior

documentația a fost înregistrată în cadrul instituției Primăriei Municipiului București, unde a urmat o nouă procedură de consultare publică și ulterior, avizarea și aprobarea documentației, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Certificatul de Urbanism nr. 947 emis pentru informare ca urmare a cererii reclamantului înregistrată cu nr. 409088/14.05.2019 arată că amplasamentul dedus judecății se află în UTR Vla spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale, în zona de protecție Transgaz și parțial afectat de lucrări de infrastructură rutieră, potrivit Planului Urbanistic General al Municipiului București. Astfel, nu s-a produs efectul pretins de către reclamant, respectiv acela al schimbării încadrării urbanistice (regimul tehnic și regimul economic) al terenului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, din subzona Llc în subzona VI a și nici inventarierea sau declararea ca spațiu verde al terenului, terenul fiind încadrat încă din anul 2000 în subzona Via conform PUG aprobat prin H.C.G.M.B nr. 269/2000. Împrejurarea că terenul dedus judecății nu poate fi folosit în scopul avut de către reclamant nu constituie temei pentru anularea H.C.G.M.B nr. 49/2019, mai mult nu poate fi invocată o vătămare produsă ce constă, de fapt în restricția stabilită de OUG nr. 195/2005, prin care a fost interzisă schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanist reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor fiind interzisă. Mai mult, așa cum rezultă și din Certificatul de Urbanism nr. 947/2011 terenul în cauză este traversat de rețele edilitare Transgaz, aflându-se totodată în zona de protecție de 200 m a acestora, fiind afectat totodată de lucrările propuse de sistematizare și modernizare a circulației prin supralărgirea arterei de circulație existente Drumul Gura Arieșului la un profil stradal de 12.00 m.

La data de 21.10.2021 recurentul [REDACTAT] a formulat întâmpinare față de recursul declarat de Sectorul 3 al Municipiului București prin care a invocat excepția inadmisibilității recursului formulat de recurenta - intimată Sectorul 3 al Municipiului București raportat la primul motiv de recurs prin care se critică soluția dispusă cu privire la cererea de suspendare a cauzei până la soluționarea definitivă a dosarului 26705/3/2019. Având în vedere că soluția de respingere a cererii de suspendare a prezentei cauze a fost soluționată prin încheierea din data de 11.11.2020, încheiere necontestată de recurentă și neindicată în conținutul cererii de recurs, apreciază că se impune admiterea excepției inadmisibilității. Se invocă și excepția nulității recursului raportat la împrejurarea în care cel de-al doilea motiv de recurs invocat de SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, prin PRIMAR nu sunt indicate "motive" de nelegalitate, ci dosar se face o prezentare a actului administrativ emis și a procedurii de emisie al acestuia. Pe fondul cererii de recurs a solicitat respingerea recursului ca nefondat, obligarea recurentei-intimate la plata cheltuielilor de judecată. În ceea ce privește critica recurentei cu privire la soluția dispusă de instanța de fond în ceea ce privește suspendarea prezentei cauze până la soluționarea definitivă a dosarului 26705/3/2021, arată că în prezenta cauză este în prezența unui drept propriu reprezentat de transformarea terenului pe care îl deține în proprietate din spațiu construibil încadrat în zonă Llc în spațiu public încadrat în zonă VI A. De asemenea, este un act administrativ normativ cu efecte executorii, act administrativ care cuprinde dispoziții cu privire la mai multe zone și terenuri decât proprietatea reclamantului. Având în vedere că drepturile și interesele reclamantilor din dosarul 26705/3/2019 diferă față de drepturile și interesele sale, iar în prezenta cauză se discută de anularea parțială a PUZ sector 3 pe când în dosarul 26705/3/2019 are ca obiect anularea deciziei etapei de încadrare nr. 3/2019 și anularea integrală a PUZ sector 3, consideră că în mod corect și legal instanța fondului a respins cererea de suspendare formulată de recurenta-intimată, reținând că "soluția din prezentul litigiu nu are legătură directă cu dosarul nr. 26705/3/2019 în care se contestă o situație juridică inversă față de cea din prezenta cauză, respectiv, se invocă încadrarea prin HCGMB nr. 49/2019 a unui teren în zonă construibilă, deși inițial era spațiu verde. În prezentul dosar, reclamantul invocă încadrarea prin HCGMB nr. 49/2019 a terenului proprietatea sa în zona Via -spațiu verde, deși susține, că anterior se afla în

Llc - zonă locuințe individuale și colective P+2E.” De altfel, așa cum arată și recurenta-intimată, prin Hotărârea nr. 688/04.02.2021 pronunțată de Tribunalul București în dosarul 26705/3/2019, PUZ Sector 3 aprobat prin HCGMB 49/31.01.2019, precum și decizia etapei de încadrare nr. 3/2019 au fost anulate de către instanță. Este adevărat că o soluție de anulare integrală a PUZ sector 3 îi profită, însă în situația în care în dosarul 26705/3/2019 s-ar fi pronunțat o decizie de respingere a cererii de chemare în judecată ori s-ar admite recursul formulat de către recurenta-intimată în dosarul 26705/3/2019 (intervenient accesoriu în cauza 26705/3/2019) consideră că instanțele române au obligația de a soluționa prezenta cauză și nu de a o suspenda. Dacă s-ar admite ipoteza recurentului-intimat s-ar ajunge în situația în care contestarea unui act administrativ normativ de către o persoană fizică și/sau juridică ar conduce la suspendarea tuturor cauzelor care ar avea ca obiect contestarea parțială și/sau totală a celui act normativ situație care nu ar fi una normală și legală.

Contrar celor afirmate de recurentul-intimat, reclamantul arată că instanța fondului a făcut o amplă analiză a modului în care recurentul-intimat trebuia să acționeze, în sensul că înainte de a de se supune documentația de urbanism spre dezbatere, inițiatorul avea obligația conform art. 37 din Ordinul 2701/2010, dar și modul în care recurenta-intimată a acționat. Pe scurt, recurentul-intimat avea obligația de a identifica și notifica proprietarii ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ, iar recurentul-intimat nu a considerat necesar să identifice și să notifice intimatul-reclamant, deși proprietatea acestuia era transformată conform PUZ sector 3 într-o proprietate publică. Așa cum rezultă și din certificatul de urbanism nr. 2187/16.10.2018 terenul era încadrat conform PUG 2000, adică anterior adoptării PUZ sector 3 în zonă L1C. Această împrejurare este confirmată de adresele depuse la dosarul cauzei de către Primăria Municipiului București care confirmă fără dubiu că terenul reclamantului a fost încadrat din punct de vedere urbanistic, anterior adoptării PUZ sector 3, în zonă L1C. Recurentul-intimat mai insinuează în cererea de recurs faptul că terenul ar fi afectat de lucrări de utilitate publică respectiv că s-ar afla în zona de protecție TRANSGAZ și că va fi afectat de lucrări de infrastructură rutieră, lăsând să se înțeleagă că pe acest teren s-ar realiza lucrări de utilitate publică indiferent de încadrarea zonală a acestuia. Așadar, terenul a devenit afectat prin propunerile PUZ sector 3 și nu ca urmare a unor proiecte de utilitate publică aprobate conform legii și precedate de o procedură de expropriere. În fapt, înainte de a exista un proiect de utilitate publică și pe care inițiatorul să-l poată finanța sau cel puțin să-l poată gestiona a considerat de la sine putere să transforme proprietatea petentului în spațiu public în speranța că în următorii 30 de ani sau mai mult se va lărgi o stradă sau peste teren va trece o conductă de gaze.

În 21.10.2021 recurentul [REDACTAT] a formulat întâmpinare și față de recursul formulat de Municipiul București, Primarul General al Municipiului București și Consiliului General al Municipiului București, prin care a invocat excepția tardivității formulării recursului. Pe fondul cauzei a solicitat respingerea recursului, ca nefondat și obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată. Prin schimbarea zonificării, terenul său a fost transformat dintr-o proprietate privată de care se putea bucura de toate atributele sale într-o proprietate publică cu acces nelimitat. Ori, contrar viziunii recurentelor-intimate, terenul nu și-a pierdut doar funcțiunea avută anterior, ci în fapt a fost schimbată și folosința acestuia devenind astfel un spațiu public cu acces nelimitat. Într-adevăr conform Legii 350/2001 autoritatea publică sau beneficiarul unui plan urbanistic zonal poate schimba funcțiunea urbanistică, însă condiționat ca noua încadrare urbanistică să rămână una privată și care să nu prejudicieze proprietarul terenului. Dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007 au fost aprobate tocmai pentru a proteja drepturile proprietarilor privați ale căror terenuri puteau fi încadrate de către autorități în spații publice VIA pierzându-și în acest fel atributele dreptului de proprietate. În ceea ce privește afectarea terenului de lucrările propuse de sistematizare și modernizare a circulației prin supralărgirea arterei precum și de faptul că acest teren va fi afectat de rețelele tehnico-edilitare ale Transgaz S.A., reclamantul a arătat că aceste lucrări propuse se circumscriu întru-totul

dispozițiilor Legii 255/2010. Potrivit mențiunilor prevăzute în Certificatul de Urbanism 2187/16.10.2018 terenul nu era afectat de traversarea rețelelor tehnico-edilitare ale TRANSGAZ SA, ci așa cum se arată și în acest Certificat de urbanism terenul va fi afectat în viitor. Împrejurarea că terenul nu este afectat în prezent de traversarea vreunei rețele tehnico-edilitare ale Transgaz SA este dovedită și prin faptul că prin Certificatul de Urbanism nr. 1388/01.06.2016 nu este menționată nici o rețea de gaze și care ar afecta proprietatea reclamantului. Atât lucrările de supralărgire a rețelei stradale, cât și amplasarea rețelei tehnico-edilitare Transgaz SA au fost propuse prin PUZ sector 3 aprobat prin consemnat sumele aferente exproprierii, dar aceștia nici măcar nu au aprobat indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes județean sau local, operațiune care era obligatoriu a fi aprobată împreună cu aprobarea documentației de urbanism PUZ sector 3 conform art. 5 alin. 3 din Legea 255/2010. În concluzie, terenul a fost schimbat din spațiu privat în zonă publică cu acces nelimitat fără a se demara vreo procedură de expropriere, fiind aplicabile pe deplin dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007, care condiționează inventarierea unui teren sau declararea acestuia ca spațiu verde de îndeplinirea procedurii de expropriere, procedură inexistentă în prezenta cauză. De asemenea, lucrările de utilitate publică propuse a se executa pe terenul în speță le lipsește un atribut esențial, respectiv o hotărâre de aprobare a indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor și fără de care nu se poate iniția o procedură de expropriere. Având în vedere că nici până la această dată nu există vreo hotărâre de aprobare a indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor, apreciază că în fapt autoritatea emitentă nu are ca scop demararea vreunei lucrări de utilitate publică, ci dorește să utilizeze în mod gratuit terenul menținând o restricție de utilizare a terenului, acțiune ce îi încalcă grav dreptul de proprietate. Deși, recurențele-intimate afirmă că procedura de informare și consultare a publicului s-a desfășurat conform prevederilor Ordinului 2701/2010, recurențele-intimate nu dovedesc că au îndeplinit această condiție. Calitatea procesuală pasivă a Municipiului București prin Primar și al Primarului Municipiului București este atrasă ca urmare a faptului că prin PUZ sector 3 se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a Sectorului 3 în raport de Planul Urbanistic General aferent Municipiului București, iar acestor 2 instituții le sunt opozabile orice modificări ale Planului Urbanistic General, întrucât în baza acestui Plan Urbanistic General care a fost modificat prin PUZ sector 3, Municipiul București și Primarul Municipiului București eliberează Certificate de Urbanism și Autorizații de Construire pentru lucrările ce țin de competența sa (de exemplu : zonele protejate, arterele de circulație, spațiile verzi, etc). Recursul acestor pârâți nu poate fi primit de instanța de control judiciar de vreme ce procedura de adoptare a Planului Urbanistic Zonal Sector 3 aprobat prin HCGMB 49/31.01.2019 nu a respectat prevederile legii fiind o documentație ilegală, sintagmă folosită frecvent de dl. Nicușor Dan atât anterior preluării funcției de Primar General, dar și ulterior preluării acestei funcții, fiind emise în acest sens Hotărâri de Consiliu General prin care a fost suspendată HCGMB 49/31.01.2019, iar faptul că noua conducere nu își asumă "ilegalitățile" săvârșite de foștii funcționari nu poate conduce la evitarea culpei procesuale ale acestor instituții.

În recurs a fost administrată proba cu înscrisuri, fiind încuviințată solicitarea recurentului reclamant sub aspect probator.

Preliminar, Curtea arată că la termenul din 12.04.2022 recurentul reclamant a precizat că nu mai susține excepția tardivității recursului declarat de recurenții CGMB, Primarul Municipiului București și Municipiul București.

Examinând cu prioritate excepția nulității recursului formulat de recurentul reclamant, corelativ cu excepția tardivității invocării excepției nulității recursului formulat de recurentul reclamant, Curtea apreciază că ambele excepții sunt nefondate. Se reține că recurenții pârâți **MUNICIPIUL BUCUREȘTI și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** invocă excepția nulității în raport de dispozițiile art. 489 alin.2 din Codul de procedură civilă. Petentul [REDACTAT] a pretins că această excepție nu a fost invocată prin întâmpinare și deci intimații sunt decăzuți din dreptul de a o invoca. Instanța arată că excepția nulității recursului este

o excepție de ordine publică și poate fi invocată oricând, inclusiv de instanță din oficiu, sens în care va înlătura această apărare a recurentului reclamant ca lipsită de suport.

Se observă de către instanța de control judiciar că recursul este o cale extraordinară de atac care poate fi exercitată în termenul și condițiile prevăzute de lege, numai pentru motivele expres și limitativ reglementate prin dispozițiile art. 488 pct. 1-8 Cod procedură civilă, norme imperative, de ordine publică. Potrivit art. 486 alin. (1) lit. d), cererea de recurs trebuie să cuprindă motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele se vor depune printr-un memoriu separat. Lipsa acestor mențiuni este sancționată cu nulitatea, potrivit alin. (3) al aceluiași articol. Totodată, art. 489 alin. (2) Cod procedură civilă prevede sancțiunea nulității recursului în cazul în care motivele de recurs invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488 din același cod. Deși nu se prevede în mod expres, este fără dubiu că pentru a putea fi încadrate în motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă, criticile formulate trebuie să vizeze argumentele reținute de instanță în justificarea soluției pronunțate, în caz contrar neputând fi exercitat controlul judiciar de către instanța de recurs. Curtea constată relativ la excepția de nulitate a recursului formulat de către reclamant că aceasta nu este fondată și deci va fi respinsă ca atare. Din analiza motivelor scrise de recurs se observă că se pot identifica în mod clar criticile aduse hotărârii primei instanțe, cu consecința încadrării în drept în mod corespunzător, aspect ce dă posibilitatea Curții să realizeze examenul de legalitate în calea de atac dedusă judecății. Nu sunt întemeiate susținerile intimitei legate de nemotivare, recursul detaliind critici legate de aplicarea legii în instanța de fond relativ la acordarea despăgubirilor distincte de cele vizate de către intimată în susținerea excepției sale.

Au mai susținut recurenții intimati pârâți **MUNICIPIUL BUCUREȘTI și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** că recursul numitului [REDACTAT] este lipsit de obiect, solicitând la termenul din 12.04.2022 respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind rămasă fără obiect față de hotărârea de anulare a PUZ rămasă definitivă. Se constată deci că în realitate nu se susține lipsa obiectului recursului, sens în care excepția nu poate fi primită ca atare, dar argumentele aduse de către recurenții intimati pârâți **MUNICIPIUL BUCUREȘTI și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** sub acest aspect vor fi avute în vedere la analiza pe fond a pricinii.

La rândul său recurentul reclamant a invocat inadmisibilitatea și nulitatea recursului înaintat de către Primarul Sectorului 3 al Municipiului București - cerere de la fila 101 dosar recurs -, având în vedere că soluția de respingere a cererii de suspendare a prezentei cauze a fost soluționată prin încheierea din data de 11.11.2020 încheiere necontestată de recurent. Instanța de recurs arată că Primarul Sectorului 3 al Municipiului București dezvoltă și alte motive de recurs pentru Sectorul 3 al Municipiului București, nu doar cele legate de necesitatea suspendării judecății cauzei potrivit art. 413 Cod procedură civilă, sens în care nu se poate vorbi despre inadmisibilitatea cererii de recurs. În ceea ce privește nulitatea recursului, Curtea reiterează considerentele de ordin teoretic expuse în cele ce preced relativ la analiza nulității recursului formulat de către reclamant, arătând că din analiza motivelor scrise de recurs prezentate se observă că se pot identifica în mod clar criticile aduse hotărârii primei instanțe de către Sectorul 3 București, prin Primar, cu consecința încadrării în drept în mod corespunzător, aspect ce dă posibilitatea Curții să realizeze examenul de legalitate în calea de atac dedusă judecății de către Sectorul 3 București, prin Primar. Ca atare, Curtea va respinge excepțiile inadmisibilității și nulității recursului formulat de Sectorul 3 București, excepții invocate de către recurentul intimat reclamant ca nefondate.

Curtea va proceda în continuare la examinarea grupată a recursurilor, corelativ cu criticile distincte aduse încheierii din 11.11.2020, respectiv sentinței date de către instanța de fond.

În ceea ce privește recursul declarat de către Primarul Municipiului București împotriva încheierii din 11.11.2020, instanța de control judiciar îl apreciază ca fondat și îl

va admite, constatând că prima instanță a aplicat greșit legea în ceea ce privește soluționarea excepției lipsei calității procesual pasive a acestui pârât. Din perspectiva criticilor dezvoltate de către recurentul Primarul Municipiului București relativ la calitatea sa procesual pasivă, Curtea consideră că acestea sunt fondate, recurentul nefiind emitentul actului administrativ a cărui anulare se cere și deci nu poate fi subiect în cererea subsidiară vizând repararea pretinsului prejudiciu suferit de către reclamant. Calitatea procesuală este una dintre condițiile exercitării acțiunii civile. În esență, aceasta presupune o identitate între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecătii, respectiv o identitate între persoana pârâtului (persoana chemată în judecată) și persoana obligată în raportul juridic dedus judecătii sau persoana față de care se urmărește să se stabilească un drept. Din cele expuse mai sus, apare evident cine este autoritatea emitentă a actului administrativ contestat, HCGMB nr.49/31.01.2019, iar recurentul reclamant intimat nu a justificat calitatea procesuală a Primarului Municipiului București în cauză. Ca atare, instanța de recurs va reține ca fondate aceste argumente ale recurentului pârât și va admite recursul, conform art. 496 Cod procedură civilă raportat la art. 488 din același cod și la art. 20 din Legea nr. 554/2004. Va casa încheierea recurată în parte și, rejudecând, va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului General al Municipiului București. Va respinge cererea formulată împotriva Primarului General al Municipiului București ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă. Va menține celelalte dispoziții ale încheierii, cu argumentele ce vor fi prezentate în cele ce urmează cu prilejul cercetării recursului înaintat relativ la aceeași încheiere de către recurenții **MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**. Admițând sub acest aspect recursul, Curtea arată că nu se mai poate trece și la cercetarea celorlalte apărări prezentate în susținerea căii de atac de către acest recurent.

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor prezentate de către restul recurenților, a actelor dosarului și a dispozițiilor legale incidente, Curtea consideră recursurile formulate de către recurentul reclamant [REDACTAT] recurenții pârâți **SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI prin PRIMARUL SECTORULUI 3, MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ca fiind nefondate și le va respinge.**

Conform art. 488 alin. 1 Cod procedură civilă, "(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: 1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale; 2. dacă hotărârea a fost pronunțată de alt judecător decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului sau de un alt complet de judecată decât cel stabilit aleatoriu pentru soluționarea cauzei ori a cărui compunere a fost schimbată, cu încălcarea legii; 3. când hotărârea a fost dată cu încălcarea competenței de ordine publică a altei instanțe, invocată în condițiile legii; 4. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești; 5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității; 6. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei; 7. când s-a încălcat autoritatea de lucru judecat; 8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material." Totodată, art. 483 alin. 3 și 4 prevede că „(3) Recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile. (4) În cazurile anume prevăzute de lege, recursul se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată. Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.” Din interpretarea dispozițiilor citate în precedent, Curtea reține că recursul reprezintă acea cale extraordinară de atac prin care hotărârea atacată este supusă controlului judiciar prin prisma conformității sale cu regulile de drept aplicabile, ceea ce implică recunoașterea posibilității părții interesate de a o critica doar pentru motive de nelegalitate, iar nu și de netemeinicie.

Recurentul reclamant critică sentința instanței de fond din perspectiva respingerii petiției privind despăgubirile solicitate de 351.400 euro, reprezentând lipsa de folosință a terenului încadrat în zonă VIA, lipsă de folosință calculată de la data de 01.02.2019 până la data de 15.07.2020. Instanța de recurs observă că reclamantul nu a probat în fața tribunalului în niciun mod prejudiciul reclamat și quantumul indicat al acestuia. Nici una din ipotezele dezvoltate în cererea de recurs nu au fost prezentate primei instanțe, ele apărând în mod evident ca o preluare de către reclamant a considerentelor expuse în sentință relativ la acest petit și o adaptare la cele statuate de către instanța de fond - fila 33 a sentinței. Or, o dezvoltare a acestor aspecte direct în recurs nu este posibilă prin raportare la reglementarea acestei căi de atac. În egală măsură apărările ce țin de respingerea probei cu expertiza nu pot fi permise. La termenul de dezbateri în fond, 20.01.2021, după încuviințarea la un termen mult anterior a probelor, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu expertiză pentru identificarea topo a terenului și stabilirea prejudiciului. La acel moment procesual nu era posibilă rediscutarea probatoriului, iar necesitatea nu rezulta din dezbateri, cu atât mai mult cu cât reclamantul nu prezentase probe legate de existența vreunei încercări de înstrăinare a terenului și care să fi fost nefinalizată tocmai din cauza schimbării încadrării tehnice și economice a terenului, înscrisuri încheiate cu un posibil cumpărător sau care să ateste diligențe în vederea valorificării terenului și care să reprezinte un început de dovezi ce să impună efectuarea expertizei tehnice. Recurentul reclamant se raportează la o pretinsă necontestare a quantumului indicat al prejudiciului prin întâmpinările depuse de către pârâți, ceea ce ar valora cu o acceptare a sumei pretinse. În realitate, prin întâmpinările prezentate instanței de fond pârâții au negat orice prejudiciu, au contestat întrunirea condițiilor edictate de lege pentru despăgubire, context în care nu se poate vorbi depre nicio recunoaștere ori acceptare a sumelor solicitate de către reclamant. Ca atare, Curtea apreciază că sentința primei instanțe este legală, recursul înaintat de către reclamant apărând ca nefondat.

Relativ la recursurile înaintate de către pârâții CGMB și Municipiul București, Curtea reține pe un prim palier contestarea de către Municipiul București a dezlegării date prin încheierea de ședință din 11.11.2020 excepției lipsei calității procesual pasive a Municipiului București. Se apreciază de instanța de recurs că în mod corect tribunalul a respins această excepție, în contextul în care o eventuală admitere a petiției legat de despăgubire justifică prezența în cauză a entității ce deține atribuții de susținere bugetară, și deci cu responsabilitate financiară față de un prejudiciu cauzat prin fapta sa ori a CGMB. În consecință, criticile privind încheierea din 11.11.2020 apar ca nefondate.

Și prin prisma argumentelor expuse cu privire la respingerea cererii de suspendare a judecării, recursul pârâților apare ca nefondat. Prin aceeași încheiere de ședință contestată a fost respinsă cererea de aplicare a dispozițiilor art. 413 Cod procedură civilă în sensul de a se suspenda judecata în pricina de față până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 26705/3/2019 aflat pe rolul Tribunalului București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal. Curtea arată că în mod legal prima instanță nu a admis această solicitare, dezlegarea pricinii de față nedepinzând de soluționarea respectivei cauze, în care ipoteza speței viza o aplicare inversă a argumentației și se urmărea o anulare în tot a PUZ Sector 3. Prin Sentința civilă nr. 688/04.02.2021 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26705/3/2019 s-au dispus următoarele: „*Respinge cererea formulată de reclamantul [redacted] în contradictoriu cu pârâtele Primăria Municipiului București și Primăria Sectorului 3 București, ca fiind introdusă împotriva unor persoane fără capacitate procesuală de folosință. Admite în rest cererea de anulare a Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 a Agenției pentru Protecția Mediului București și a HCGMB nr. 49/31.01.2019 formulată de reclamantul [redacted] în contradictoriu cu pârâții Agenția pentru Protecția Mediului București, Consiliul General al Municipiului București și Primarul Municipiului București. Respinge ca neîntemeiată cererea de intervenție principală formulată de intervenienții [redacted] și [redacted]*”

Respinge ca neîntemeiate cererile de intervenție accesorii în favoarea pârâților formulate de intervenienții Sectorul 3 al Municipiului București, Primarul Sectorului 3 București,

Respinge cererea conexă (dosar nr. 37229/3/2019) formulată de reclamantii în contradictoriu cu pârâțul Sectorului 3 al Municipiului București ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă și respinge cererea conexă (dosar nr. 23563/3/2020) formulată de reclamantii în contradictoriu cu pârâțul Primarului Sectorului 3 ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă. Admite în rest cererile conexe (dosar nr. 37229/3/2019 și dosar nr. 23563/3/2020) având ca obiect anulare HCGMB nr. 49/31.01.2019 formulate de reclamantii în contradictoriu cu pârâțul Consiliul General al Municipiului București. Admite cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantilor formulată de intervenientului în dosarul conex nr. 37229/3/2019. Anulează Decizia etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 emisă de Agenția pentru Protecția Mediului București. Anulează HCGMB 49/31.01.2019 privind aprobarea PUZ Coordonator Sector 3 București. Obligă în solidar pârâții Agenția pentru Protecția Mediului București și Consiliul General al Municipiului București să achite reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de 150 lei reprezentând taxă judiciară de timbru. Obligă pârâțul Consiliul General al Municipiului București să achite reclamantilor cheltuieli de judecată în sumă de 5.550 lei reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocat. Respinge ca neîntemeiată cererea intervenienților

de obligare a reclamantului la plata de cheltuieli de judecată."Această soluție a fost menținută prin decizia civilă nr. 2569/29.11.2021 a Curții de Apel București. Din analiza obiectului acestui dosar, corelat cu argumentele expuse în hotărârile atașate, Curtea constată că dezlegarea pricinii de față nu atârna de soluționarea cauzei de față, sens în care nu se impunea suspendarea judecării cauzei.

De altfel recurenții pârâți au invocat efectele sentinței civile nr. 688/04.02.2021 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26705/3/2019, definitivă prin decizia civilă nr. 2569/29.11.2021 a Curții de Apel București, și în argumentarea centrată pe rămânerea fără obiect a cererii de chemare în judecată. Curtea arată că obiectul unei cereri reprezintă pretenția concretă dedusă judecării. Drept condiții de validitate, obiectul trebuie să fie licit, posibil și determinat sau determinabil. Soluția de respingere a cererii ca rămasă fără obiect, atunci când ceea ce s-a dedus judecării a fost deja executat de pârât de bună voie înainte de finalizarea procesului sau când obiectul nu mai există, urmare a unei împrejurări intervenite ulterior introducerii cererii de chemare în judecată, a fost consacrată de practica judiciară, fiind dedusă pe cale de interpretare din art. 194 lit. c) Cod procedură civilă, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 2749/21.10.2016 a Secției de contencios administrativ și fiscal. În speță însă nu se poate reține o asemenea situație, cererea reclamantului cuprinzând capete de cerere suplimentare, legate de despăgubiri ce nu pot fi apreciate ca dezlegate prin raportere la sentința civilă sus menționată. În aceste condiții, Curtea apreciază ca lipsită de suport apărarea recurenților pârâți privind lipsa de obiect a cererii de chemare în judecată.

Au mai susținut recurenții pârâți Sectorul 3 al Municipiului București, CGMB și Municipiul București că în realitate a fost doar modificată funcțiunea urbanistică a terenului din

zonă de locuit în zona spații verzi, pentru a reveni apoi și indica o situație a terenului în zona de protecție ce a condus la o expropriere pentru cauză de utilitate publică. În acord cu cele reținute de către prima instanță, Curtea arată că nu este incident art.71 din OUG nr. 195/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cu care „(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.” Or, în prezenta pricină nu se analizează o schimbare a destinației unui teren prevăzut ca spațiu verde în documentațiile de urbanism, ci împrejurarea în care prin chiar documentația de urbanism (PUZ) un teren întabulat ca proprietate privată cu destinația curți-construcții este declarat spațiu verde. Terenul deținut de către reclamant nu a fost spațiu verde și nu i s-a schimbat destinația de spațiu verde prin PUZ, ci a primit această destinație direct prin PUZ, fapt ce valorează o expropriere în sensul art.18 al. 9 din Legea nr.24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, conform cu care terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu. Din documentația existentă la dosar apare evident că procedura indicată de lege nu a fost urmată, reclamantul nu a fost notificat și nici consultat cu privire la despăgubire, așa cum legea specială prevede, acest aspect atrăgând nulitatea actului administrativ contestat cu privire la terenul petentului. Recurenții pârâți pretind că au îndeplinit procedura de informare, însă nu au putut proba informarea distinctă a recurentului reclamant astfel cum impune art.37 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010. Acest text de lege prevede că autoritățile administrației publice locale informează publicul prin cel puțin următoarele activități: 1. publică pe propria pagină de internet anunțul cu privire la posibilitatea, modul și perioada, locul și orarul în care se pot consulta documentele și transmite observații la sediul autorității publice competente pentru aprobarea PUZ în termen de maximum 25 de zile calendaristice de la data anunțului, precum și obiectivele, data, locul de desfășurare, ora de începere și durata estimată pentru fiecare metodă de consultare; 2. **identifică și notifică proprietarii ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ.** O asemenea notificare nu a fost realizată cu privire la reclamant, neexistând nicio dovadă în acest sens, context în care în mod justificat instanța de fond a reținut nelegalitatea actului administrativ contestat și sub acest aspect.

Față de considerentele anterior dezvoltate, întrucât criticile formulate de recurentul reclamant și recurenții pârâți sunt lipsite de suport, în cauză nefiind incidente motivele de casare prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă, văzând și dispozițiile art. 496 Cod procedură civilă, instanța de control judiciar, în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004, va respinge recursurile formulate de către [REDACTAT] **SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** prin **PRIMARUL SECTORULUI 3, MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

- Respinge excepția tardivității invocării excepției nulității recursului invocată de către recurentul reclamant, ca nefondată.

Respinge excepția nulității și a lipsei de obiect a recursului formulat de reclamant, invocate de către recurenții pârâți **MUNICIPIUL BUCUREȘTI și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, ca nefondate.

Respinge excepția inadmisibilității și a nulității recursului formulat de Sectorul 3 București ca nefondate.

Admite recursul **PRIMARULUI GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, formulat împotriva încheierii de ședință din 11.11.2020.

Casează încheierea recurată în parte și, rejudecând, admite excepția lipsei calității procesuale pasive a **PRIMARULUI GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**.

Respinge cererea formulată împotriva Primarului General al Municipiului București ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Menține celelalte dispoziții ale încheierii de ședință din 11.11.2020.

Respinge ca nefondate recursurile formulate de către recurentul reclamant [REDACTAT] [REDACTAT] cu domiciliul procesual ales SCPA "Mirela Radu, Valentin Tudor și Asociații" din București, Bld. Octavian Goga, nr. 6, bl. M25, sc. 3, et. 1, ap. 54, sector 3 și recurenții pârâți **SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI prin PRIMARUL SECTORULUI 3**, cu sediul în București, Calea Dudești nr. 191, sector 3, **MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5 și **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în București, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, împotriva sentinței civile nr. 251/20.01.2021 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 18213/3/2020.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziție a soluției prin mijlocirea grefei instanței, azi, 07.06.2022.

PREȘEDINTE **JUDECĂTOR** **JUDECĂTOR**
BIANCA LAURA PATRAȘ **DIANA-ELENA GAVRILĂ** **LAURA MARINA ANDREI**

GREFIER,
CERASELA-DANIELA DAVID

Ped. L.A./7 ex./
T.B.SII CAF – I.S.
Com. 5 ex./